

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XII. Ut Ecclesiastica Beneficia sine Diminutione conferantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Capituli statuere aliquid posset, in præjudicium & diminutionem reddituum ad singulos, quæ tales, jure Collegii spectantium, in subsidium cujusvis operis pii, extranei, sicuti enim in illo casu, suæ Ecclesiæ, cujus fructibus gaudent, omnes succurrere tenentur, etiam cum aliqua suorum reddituum, quos ab Ecclesia percipiunt, diminutione, ita in hoc casu, ad extraneam talem pietatem concurrere, non tenentur, sed juxta *reg. 29. in 6.* quod omnes tangit, ab omnibus approbandum est.

§. III.

An possit ferri Interdictum locale ab Episcopo, sine consensu sui Capituli? Et an ad negotia à Capitulo tractanda debeant vocari Canonici absentes?

DE jure quidem ferri interdictum locale non posse ab Episcopo, sine consensu sui Capituli, ex *c. quesivii 2. b. 2.* probatur, & tradit etiam Glossa

hic in notatis, (plurium scilicet iudicium audiendo ad censuræ talis ferendæ, innocentes nonnunquam involvuntur, nisi consuetudo legitima hunc Capituli consensum requiritur jam præscripterit, prout factum putant.

Neque etiam spectato jure communi, ordinariè, & generatim necessarium esse, ut ad tractatus quoslibet, & similes Collegii actus, vocentur, & expectentur absentes, ex *Glossa committere recepta in c. 2. V. sporum. Decretus in 6.* habetur. Nisi aut electio prelati fieri debeat, aut negotium arduum sit, vel magni momenti, & agendum aliquid sit, quod in singulis præjudicium absentium tendat, vel præjudicium singulorum, propter aliorum bona concernens; aut tamen certos actus etiam vocandorum sit consuetudo.

TITVLVS XII.

UT ECCLESIASTICA BENEFICIA SINE DIMINUTIONE CONFERANTUR.

§. I.

Quomodo beneficia sine diminutione sint conferenda?

QUOD non possit Collator beneficii, jus commune attendendo, redditus beneficii, aut partem eorum sibi reti-

nere, neque de his retinendis cum cui confert beneficium, sine Simonia vitio pacisci, tum ex *hujus Tit. rubrica. unico illius capit. patet*, tum ex *hujus Tit. moniæ natura*, quæ tum communitati, cum pro spirituali (uti est collatio beneficii) temporale quid (quales sunt redditus in pactum deducitur, Beneficium autem

vacantis redditus, vel partem illorum potest cum consensu Capituli, pro sua auctoritate, Episcopus, ob justam, & necessariam causam, ad dissolvenda v.g. Episcopatus debira, pro fabrica Ecclesie Cathedralis &c. ad tempus reservare, modò non reservet hæc talia directè in utilitatem suam, aut Capituli mentis, ne videatur in proprio facto auctoritatem præstare, quod ad cavendas multas fraudes prohibitum est: quod si tamen consuetudo alicubi vigeat, ut ex primi anni fructibus beneficiorum, in Diocesi existentium, ad augendos Episcopi redditus, reservetur aliquid, observandum hoc est, cum nullibi clara hujus rei prohibitio sit, neque ulla Simonie sit species, & multam etiam probabilitatem ex annatis Pontifici solvendis trahere possit.

§. II.

De pensionibus, per quas diminuntur redditus beneficiorum.

Pensio aliud non est, quam jus percipiendi fructus certos, ex alieno beneficio, auctoritate legitimâ, ad tempus, justa de causa, concessum. Ex qua descriptione satis patet, quod pensio propriè loquendo beneficium Ecclesiasticum non sit, cum hoc perpetuum sit, & conferatur in Titulum &c. pensio verò ad certum tantum tempus, ad vitam v.g. pensionarii durat, & per ejus mortem ordinariè non vacat, sed omnino extinguitur, neque in Titulum conferatur, ut patet ex c. *Quamvis* 4. de *prebend. in 6.* & ex *Trident. Sess. 21. c. 2. de refor.* ubi

Compend. Pirhing.

conceditur, ad Titulum posse aliquem ordinari, non autem ad pensionem, ergo ex mente Trident. pensio non est Titulus, nec in Titulum conferatur. Duplex est autem pensio, laica seu temporalis, quæ conferatur Laico ob ministerium aliquod temporale, uti Cantori, Aedituo &c. vel ob aliam temporalem causam, in gratitudinem v.g. præstiti Ecclesie officij, defensionis, patrocinij &c. Clericalis quæ solis Clericis competere potest; & si datur, aut conceditur ob ministerium merè spirituale, Coadjutori v.g. Parochi aut alterius Rectoris spiritualis, Concionatori &c. vocatur simpliciter spiritualis; mixta verò vocatur, si Clerico quidem, quæ tali, conceditur, non tamen ob spirituale ministerium, sed ob aliam causam, paupertatis v.g. senij, in necessariam sustentationem &c. ita tamen, ut sæpius annexam habeat obligationem certarum precum, vel officij B. Virginis &c. De hæc Clericali, potissimum mixtâ, pensione aliqua dubitantur.

Primo quidem, quis possit pensionem imponere beneficio? æ. potestatem hanc absolutè quidem competere Summo Pontifici, cui plenissima de beneficiis disponendi potestas competit, ita tamen, ut non possit sine justa causa, licitè saltem, pensionem talem imponere, ne dissipare potius videatur bona spiritualia, quàm administrare. Et quamvis valde probabiliter multi doceant, posse etiam Episcopum, in causis quibusdam specialibus, ex justa & necessaria causa, vel ob evidentem utilitatem, Ecclesie pensionem imponere, non quidem in perpetuum, nec cum facultate transferendi

ooo

ferendi

ferendi ad alterum, sed ad vitam Beneficiarii gravati, cum quo extinguitur, prout probari putant ex *e. Nisi 21. de praebend. & supra etiam concessum*, ita tamen, ut in tali casu non tam Beneficio quam Beneficiario pensio imposita censetur; non tamen tam facile conceditur, quod ad vitam personam imponi possit ab Episcopo, pensio, quae moriente priore Beneficiario transeat ad successorem in beneficio, & usque ad mortem Pensionarii duret; quia tamen etiam huic sententiae favere videntur iura aliqua *e. De cetero 5. de transact. junctim Gloss. final. c. 3. de collus. de reg. & usus etiam ac praxis probabilitatem hujus sententiae ostendere videtur, idem improbabile esse dici non debet, non quidem praecise in favorem alterius pensionem talem imponendo, ad cavenda multa incommoda, nec conferendo beneficium cum pacto solvendae pensionis, quod Simoniam saperet, sed ob Ecclesiae utilitatem, aut necessitatem.*

Secundo dubitatur, quinam pensiones obtinere possint. *¶* temporales etiam a Laico obtineri posse, non tamen Ecclesiasticas (sive pure Ecclesiasticae illae sint, sive mixtae) quae solis Clericis, saltem prima tonsura initiatis conferri possunt, ita ut si pensio sexaginta Ducatorum auri de Camera Summam excedat, habitum etiam, & tonsuram clericalem deferre debeat pensionarius, & jure novo Concilii Trident. non possit haec Ecclesiastica pensio conferri alicui ante 14. aetatis annum, cum juxta stylum curiae etiam, qui non est capax beneficii, neque capax sit pensionis Ecclesiasticae.

Tertio dubitatur, in quibus beneficiis pensiones constitui possint, & in qua quantitate. *¶* primo de jure quae communi omnibus beneficiis etiam raris imponi potest (a Summo Pontifice saltem) pensio, Concilium tamen Tridentinum voluit *sess. 24. c. 13. de reformatione* ut Ecclesiis Cathedralibus nulla imponatur pensio, nisi Summam mille Ducatorum excedant redditus; & Ecclesiis Parochialibus etiam nulla imponatur pensio, nisi Summam quingentorum Ducatorum Summam excedant redditus, ne ultra aequum solvantur Beneficiarii; & hinc etiam nonicatis non potest imponi pensio nisi 24. Ducatorum Summam excedant, quam Summam cum juxta Camera Apostolicae computum non excedant in Germaniae Canonatus, ut in *cap. 1. notatum*, idem nulla illis imponatur pensio. *¶* secundo moderatam debentur pensionem, quae imponitur alicui Beneficio, ne congrua sustentetur, & quae ad hanc spectant mitemus jura &c. subtrahatur Beneficiario, tamen censetur illa imponi superius incertis, stolis, ut vocantur, distributionibus quotidianis, nulla horum etiam reddituum mentio, neque ex subiecta materia aut stylo curae ligatur.

Quarto dubitatur, an Beneficiarii, aut Patroni requiratur auctoritate Patronato beneficio pensio imponatur. *¶* primo requiritur consensus Beneficiarii, ita ut sine eo nulla sit constitutio pensionis *juxta reg. 43. Cancellar. Apostolicae* manus quasi ligare sibi voluit Patronus, ut non possit, vacante etiam Beneficio imponere pensionem, nisi detur

quis in beneficio constitutus sit, qui loco beneficiarii consentiat. *¶* 2. Patroni consensum, non necessariò requiri, si patronato beneficio imponatur pensio (de jure communi saltem) rum quòd nullo jure consensus hic necessariò probetur (quamvis de honestate possit requiri) tum quòd nullum præjudicium Patrono fiat, per impostam patronato beneficio pensionem.

Quintò dubitatur, quando fieri possit designatio seu reservatio pensionis? *¶* fieri posse tam antequam collatum est beneficium, quàm postquam collatum est, frequentius tamen fieri solet, cum confertur beneficium, quo in casu tamen bene attendendum est, ut caveatur periculum Simonia.

Sextò dubitatur, an obligatus sit pensionarius, ad solvendum onera annexa beneficio? *¶* per se, & spectato jure communi, pro rata tamen pensionis, obligatum etiam esse pensionarium Ecclesiasticum, ad onera talia ferenda, qui enim sentit ex beneficio commodum, debet etiam onus ei annexum perferre. *regul. 77. in 6.*

Septimò dubitatur, an obligatio solvendi pensionem transeat, vivente pensionario, ad successorem in beneficio? *¶* transire, si beneficio imposta sit pensio, cum onus reale sit; & hinc et-

iam non tantum vacante beneficio, ex redditibus beneficii, ab administratore beneficii, solvenda est pensio, sed exstantes etiam pensiones, si ab hærede beneficiarii defuncti, qui in privatos usus consumpsit has pensiones, quas solvere debuisset, obtineri nihil possit, eò quod nihil ex fructibus ad ipsum pervenerit, vel ob paupertatem nihil solvere possit, à successore in beneficio peti possunt, cum res, sive beneficium ipsum sit obligatum.

Octavò dubitatur, quibus modis extinguantur pensiones. *¶* variis modis, primò obitu pensionarii, cum communiter hæc servitus beneficio imposta sit, ad pensionarii vitam. Secundò per matrimonium de præsentem contractum, si pensio sit Ecclesiastica, vel per promotionem ad Episcopatum, professionem religiosam, per assumptam militiam, eò quod pensio talis æquiparetur beneficio. Tertio si pensionarius in perpetuum pensionem remiserit, potest enim hic commodo pro se introducto cedere. Quarto si obtineat jure beneficium, in quo fuit illi pensio reservata, cum ut sic, non jam ex alio beneficio fructus percipiatur, in quo natura pensionis sita est.

